

[Svend Auken]

hvor man åbent og fordomsfrit vurderer resultaterne fra de to forsøgssamter.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Det har jeg jo allerede givet hr. Svend Auken tilsagn om. Jeg tror, det var i december eller i november måned sidste år, eller var det i begyndelsen af januar, hvor vi drøftede dette her i et samråd. Der gav jeg tilsagn om, at det ville jeg altid være villig til, og det ville regeringen altid være villig til. Jeg må indrømme, hvis jeg nu skal spille bolden tilbage til hr. Svend Auken, at det har undret mig, at jeg ikke har hørt fra udvalget om disse ting, for som hr. Svend Auken ved, var det sådan, at regeringen på det tidspunkt var klar til at tage en beslutning om ungdomsgarantiordningen. Netop fordi vi havde den drøftelse, og fordi bl.a. hr. Svend Auken ønskede at få lejlighed til nøjere at sætte sig ind i evalueringen af ungdomsgarantiforsøget, blev aftalen, at vi skulle komme med den redegørelse her i dag, og derefter skulle der træffes endelig beslutning pr. 1. april.

Jeg vil da gerne give tilsagn om, at hvis udvalget ønsker det, så tager vi den drøftelse, naturligvis, men det har jeg været rede til hele tiden, for det gav jeg tilsagn om allerede på et tidligt tidspunkt.

Ritt Bjerregaard (S):

Lige en indledende kort bemærkning til den sidste debat. Det er normal praksis her i folketinget, at hvis ministeren giver et løfte til et udvalg under et samråd, så sørger ministeren selvfølgelig for at holde det løfte – også uden initiativer fra udvalgets side.

Jeg vil godt gøre et par enkelte bemærkninger til den debat, der har været. Først må jeg sige, at jeg egentlig synes, hr. Ole Vig Jensen udviste en meget stor beskedenhed, når han sagde, at regeringen havde haft så kort tid til at udarbejde det her, man havde ikke haft mere end 3 måneder. Væk var efteråret, væk var den snak, som også de radikale deltog i i forbindelse med vedtagelsen sidste forår af en ungdomsgaranti. Den forberedelse kunne selvsagt nemt have fundet sted også i efteråret. Det var, som om hr. Ole Vig Jensen mente, at først med vedtagelsen af dagsordenen behøvede regeringen overhovedet foretage sig noget som helst. Jeg har ikke den opfattelse.

Det føles, som om man efterhånden er blevet gammel i gårde herinde i folketinget, når medlemmer kan stå op og sige, at nu skal vi tage det bedste fra mesterlæren og EFG-uddannelserne og lave en ny uddannelse. Ja men herregud, det var jo, hvad vi gjorde med EFG-uddannelsen. Vi tog jo simpelt hen udgangspunkt i mesterlæren og prøvede at lave en fornyelse af den. Det var det, der blev EFG. Jeg skal da ikke afvise, at man prøver at kigge på tingene én gang til, men jeg tror, at hr. Ivar Hansen, som i hvert fald deltog i forhandlingerne om det lovforslag, vil nikke genkendende til, at det var det, diskussionen drejede sig om.

Jeg er glad for, at hr. Ole Vig Jensen ikke havde fået medhold vedrørende forpraktikken i de sociale og sundhedsmæssige uddannelser i hele sin gruppe.

Jeg forstår egentlig ikke, at undervisningsministeren var så glad for, at der var sket en reduktion i tilgangen til gymnasiet, mens ministeren meget umiddelbart hæftede sig ved, at der var sket en forøgelse i tilgangen til de tekniske fag. Uden en nærmere analyse af, hvor den tilgang er sket, f.eks. på metalområdet, er det jo ikke nogen glædelig oplysning. Det er en glædelig oplysning, hvis det er på områder, hvor der er gode beskæftigelsesmuligheder, ellers er det det ikke. Da har gymnasieuddannelsen selvfølgelig den fordel, at det er en almenuddannelse; dermed fører den også videre til noget andet.

Jeg hæftede mig ved, at undervisningsministeren sagde, at han var bekymret for ordet garanti, men han var i øvrigt enig i det indhold, som var i ordet, nemlig at der burde gives en garanti i realiteten.

Jeg vil godt gøre en bemærkning om forpraktikken. Undervisningsministeren mente, at der røg en række pladser, hvis man ikke gik ind for forpraktikken. Det mener jeg ikke. Jeg mener udmærket, man kan forestille sig – sådan som vi har gjort det på andre uddannelsesområder – et basisår. Man kan forestille sig – hvad ministeren selv har været inde på – 10. klasse, ungdomshøjskole og lignende ting. Det tror jeg blev nævnt af hr. Ole Vig Jensen.

Vi ved jo godt, at forpraktik – også i den form ministeren taler om det – er for kvinder, og vi ved godt, at her er der tale om, at vi skal tilbage til en ordning, hvor pigerne skal ud og være et år i huset. Vi ønsker ikke